

Sophia, Gids op de weg naar Bewust Zijn. Artikel in het Magazine van de Stichting Dr. Elisabeth Kübler-Ross Nederland zomer 2009 nr 3 jg 28 van Marion Kuipéri ter voorbereiding van de conferentie in het najaar 2009.

Sophia, gids op de weg naar Bewust Zijn

Het is een bijzondere tijd: op verschillende terreinen van het leven gaan mensen de uitdaging aan om in hun levenswerk op wetenschappelijk wijze aan te tonen dat er buiten het fysieke meerdere dimensies zijn.

De beurt is nu aan Annine van der Meer, auteur van de boeken 'Van Venus tot Madonna' en 'Van Sophia tot Maria', lijvige boekwerken waarin ze aantoont dat Sophia, de vrouwelijke wederhelft van God met haar kosmische kennis altijd heeft bestaan, maar op een bepaald moment is verdwenen. Daarna is haar tempel verwoest en is de mens innerlijk afgescheiden en eenzaam geraakt. Aan de hand van canonieke en apocriefe teksten toont zij het bestaan van de universele moeder Sophia aan en geeft haar de plek die haar toekomt. Een andere naam voor de moeder binnen joden- en christendom is de heilige Geest. In apocriefe teksten wordt een nieuw tijdperk van Geest aangekondigd waarin Geest, Sophia of bewustzijn zich zal manifesteren. De voorbereiding van die tijd van vrede en wereldwijde samenwerking lijkt nu aangebroken,

Vonk

“Het is allemaal begonnen toen ik als jong geschiedenisstudentje luisterde naar een lezing van de hoogleraar geschiedenis van het vroege christendom aan de Rijksuniversiteit te Utrecht, wijlen Gilles Quispel. Ik was zelf orthodox katholiek opgevoed. Quispel sprak over de gnosis, over de kennis van het hart en over Sophia als de vrouw van de allerhoogste God en ik wist dat dit het was. Mijn ziel hunkerde naar multidimensionaliteit. Ik was zo gelukkig bij het idee dat het niet alleen om materie draaide, bij het besef dat we geschapen zijn naar het beeld van God en Sophia en dat het alleen maar zaak is dit beeld te herontdekken en ons daarnaar te hervormen. Al m'n ballast, mijn angsten tussen al de hooggeleerde heren een lichtgewicht te zijn, m'n culturele en religieuze achtergrond bleken eigenlijk bijzaak te zijn, al heeft het lang geduurd voor ik definitieve keuzes maakte en zowel wetenschappelijk als persoonlijk mijn eigen weg ging. Ik wilde me scholen in de oude gnostische kennis en daarvoor was het een vereiste bij Quispel te promoveren. Het ging me vooral om de multidimensionale kennis, in die bange donkere dagen was het een troost voor mij deze hogere en diepere kennis van de ziel en van het hart te doorgronden. Het was een hulpmiddel om het waarom van het leven te ontdekken en van daaruit de wereld te verkennen, een innerlijk kompas.

Een ernstig auto ongeluk in 2001 betekende voor mij de definitieve omslag. Toen ik nog in leven bleek te zijn, besloot ik echt naar mezelf te luisteren. Jarenlang had ik de autonomie buiten mezelf gelegd, nu besloot ik de moed op te brengen om dat wat ik met pijn en moeite en vallen en opstaan had ontdekt, op te schrijven zoals ik dacht dat het goed was. Ik had niets meer te verliezen. Aan het boek over Sophia gaat een studie van 30 jaar vooraf, volledig overzicht had ik toen in 2001 ook nog niet, maar ik heb na dat ongeluk geleerd gewoon te beginnen en om hulp te vragen, dan ga je het vanzelf helder en scherper zien. Vanaf die tijd ging het privé ook beter met me.”

Sophia

Sophia is volgens Annine van der Meer de verborgen moeder in de joodse en christelijke traditie, de vrouwelijke kant van God, zijn vrouwelijk aangezicht. Ze werd als de vrouw van Jahwe God in hun staatstempel te Jeruzalem geëerd. Er is echter ook een universele Sophia. Zij is de vrouw van de allerhoogste en universele God, de vader. Zij is de moeder, de wijsheid die samen met hem de bron van eenheid vormt waaruit alles voortkomt. Zij is de moeder van alle volken en mensen, de moeder van alle leven. Vanuit wijze oerkennis van het begin baart Sophia of wijsheid in liefde hun beider eerstgeboren manvrouwelijke kind, de oermens, naar wiens beeld wij geschapen zijn. Nu is de oorspronkelijke drieëenheid van vader, moeder en kind een feit. De joden noemen de eerstgeboren zoon van de vader en de moeder Jahwe. Hij heeft een vrouwelijke kant, genaamd Sophia. De eerste christenen noemen die eerstgeboren zoon de kosmische Christus en ook hij heeft die Sophia-kant van wijsheid. Er is een hogere Sophia, maar ook een lagere. Er is ook een derde Sophia die de onderlinge verbinding onderhoudt. De lagere Sophia staat in sommige gnostisch-christelijke teksten symbool voor de ziel van de mens die afdaalt en zich met onzichtbare lichtklederen bekleedt. Die Sophia is in de onzichtbare kant van zichtbare verschijnselen aanwezig.

Veel spuurwerk heeft Annine van der Meer gedaan. “Wanneer je de verbanden gaat zien, gaat de verborgen geschiedenis van Sophia leven”. Ze toont met vele citaten aan dat Sophia werd gekend en bemind, en rond het jaar 600 v. Chr. werd verboden en daarna vergeten. Hierna kelderde ook het aanzien van de vrouw in de samenleving. Middels haar boeken, lezingen en de oprichting van Academie Pansophia als 21^e eeuwse dochter van Sophia wil Van der Meer de verborgen Moeder weer de plek geven die haar toekomt, zodat vrouwen ook weer in hun eigen kracht kunnen komen. Het is tijd dat de vrouwelijke, onzichtbare, intuïtieve en zachtmoedige binnenkant van mensen weer aan bod komt.

“Ik ben hoopvol, Sophia is bewustzijn. Als meer mensen zich bewust zijn van de aanwezigheid en kracht van bewustzijn in zichzelf, dan krijg je -als die ontwaakte en bewuste mensen zich aaneensluiten- een creatieve minderheid die werkelijk een verschil gaat maken. Ik heb een groot vertrouwen in de vrouwen, vrouwen staan wanneer ze niet al te zeer gepatriarcaliseerd zijn in verbinding met de hogere kennis, de hogere werelden. Ooit stonden zij in die wijsheidskracht die overzicht geeft over allerlei dimensies van leven. Wat toen was, kan nu weer.

Gnosis

De gnosis is een ervaringsleer, het gaat om het verkrijgen van innerlijke kennis, van zelfkennis. Ik citeer uit haar boek: “Voor mij is gnosis kennis van waar de ziel vandaan komt, waarom de ziel op aarde is en waar de ziel naar toe gaat. Het is geen intellectuele kennis maar een innerlijk weten. Het is kennis van het hart. Er is een centrum van licht en bewustzijn in het hart. Alle mensen zijn één op die plek. Eén met het al, één met zichzelf en één met elkaar.”(p.15)

“De gnostici zochten verbinding met de lichtwereld omdat ze wisten dat ze op weg naar huis waren. Ze waren eigenlijk ontzettend modern. Ze stegen in hun lichtwezen op tot hun hoger ik of engelbewustzijn en op de troon in de tempel op de berg maakten ze de twee een. Wat zij deden, wordt nu weer herontdekt: Het is nodig om de kennis van het hart te integreren en te actualiseren.

Ja, ik noem mijzelf een gnostica, ik probeer de weg van het licht te gaan, dat wil zeggen me bij tijd en wijlen af te zonderen en stil te worden, hoewel dat moeilijk is in deze drukte, me te

zuiveren, niet alleen m'n fysieke lichaam maar ook m'n zielelichaam, dus bijvoorbeeld waar te nemen waarom ik bepaalde irritaties heb of soms al te zeer vermoeid raak. En probeer dan in mijzelf tot rust, ruimte en stilte komen. In de gnostische symbooltaal ga ik de berg op om 'dienst in de innerlijke tempel te doen'. Hier licht, kracht en helder inzicht te ontvangen. Mij te verbinden met het hoger bewustzijn. Ik ervaar daarna transparanter en sterker terug te komen, meer ontwaakt in bewustzijn. Ook mijn onderzoeks- en schrijverswerk ervaar ik als een vorm van openstellen en ontvankelijk zijn. De godsvonk is klein, maar je hoopt doordat je het lichaam en de ziel steeds meer uitzuivert, dat de moeder in jou het kind baart: de kosmische Christus, de zoon van de Allerhoogste en Sophia, die kosmische energie die alle werelden doortrilt. Je hoopt dat die innerlijke vlam steeds sterker wordt en dat je steeds meer het engelbewustzijn verbonden raakt. De twee een maakt.

Het is mijn persoonlijke overtuiging die op wetenschappelijke inzichten gegrondvest is dat Sophia de ziel in wijsheid kan begeleiden om zover te komen. Zij is de integrerende en verbindende kracht. Ze bereidt de verlichting en eenwording voor, zij wil dat haar zoon en partner in ons hart wordt geboren en opvonkt. Ik ervaar bij Sophia grote liefde en betrokkenheid in alle gebieden van het leven. Ze begeleidt het proces van transformatie."

EKR

"Voor mij is Elisabeth Kübler Ross een bijzondere vrouw met een geweldig inzicht in leven en dood. Haar werk is van zo'n grote betekenis geweest: het serieus nemen van iemand die stervende is, het doorbreken van het taboe van de dood, haar visie op de dood en op het leven na de dood. In matriarchale- of moederculturen waarin het vrouwelijke centraal stond en respect kreeg, leefden ze ook met dit besef, waardoor het leven lichter was, vrolijker en mooier. Er was contact met de lichtende wereld na de dood, in intuïtief opzicht waren ze verder dan nu. We zijn dat kwijtgeraakt toen er een splitsing werd gemaakt tussen hemel en aarde, tussen hoog en mooi en laag en slecht. Tussen geest en lichaam, man en vrouw. Pas toen zijn de lagere werelden donker geworden. Het is de wil van de mens alles uit te proberen om daarna erachter te komen dat het zo niet moet. We zijn ons mannelijke stuk aan het uitwerken, we zitten eigenlijk in de puberteitsfase van de mensheid. Maar nu is het mooi geweest, het werkt niet meer, er is teveel agressie, het is tijd om het roer om te gooien.

Het is tijd om weer contact op te bouwen met de lichtwerelden, hier en nu. Materie wordt zich bewust geest te zijn. We hebben zoveel geestelijke broeders en zusters uit de lichtwereld om ons heen, er is een veld van bewustzijn waardoor de verbinding tot stand kan komen.

In het werk van Elisabeth Kübler Ross is veel terug te vinden van wat Annine van der Meer over de gnosis vertelt. Een ervaringsleer, kennis van het hart, zuivering, met andere woorden het opruimen van unfinished business, kennis van de geestelijke wereld, het leven na de dood.

Wanneer ik beide vrouwen voor mijn geestesoog laat verschijnen, zie ik parallellen.

Zoals Elisabeth Kübler Ross een transformatie in haar leven heeft doorgemaakt, zo heeft Annine van der Meer dat ook. Beide wetenschapper, zeer bevlogen, helder en geestig, beiden het proces gegaan van het rationele denken, schouwen, voelen, ervaren om zo tot wijsheid te komen. En dat willen uitdragen aan grote groepen mensen, d.m.v. boeken, workshops en lezingen.

Brug

Volgens de weduwe van Gilles, Lien Quispel de Langen had Gilles Quispel bij leven een lijstje met mij, als was ik mij daar toen absoluut niet van bewust. Er staat een grote foto van hem op mijn studeerkamer en bij moeilijke theoretische vraagstukken kijk ik ernaar en vraag ik om hulp en bijstand. Ik heb wel het gevoel dat ik een deel van zijn werk over de vrouwelijke kant van God en de lange Venustraditie die hieraan voorafgaat, mag voortzetten en dat hij daar blij mee is. Aan de andere kant van de brug laat hij zijn levenswerk niet los, hij bouwt door, ik ben daarin een klein hulpstukje. Mijn hele leven staat ten dienste van die oude zieleriep het binnenste en het buitenste, het onderste en bovenste, het vrouwelijke en het mannelijke, kortom de twee een te maken.” Die roep die via Gilles binnenkwam, heb ik – hoe gebrekkig ook – beantwoord.

Pansophia

In september 2008 heeft Annine van der Meer Academie Pansophia opgericht, kenniscentrum matriarchaat en eenheidsbewustzijn. De Academie laat mensen opnieuw kennismaken met het moederland, de moedertaal en God de moeder. Het gaat om het herontdekken van vrouwelijke waarden en de bijdragen van vrouwen in oude en hedendaagse culturen. En het integreren van mannelijke en vrouwelijke waarden in een nieuw mensbeeld. Zo kan het mannelijke en het vrouwelijke weer met elkaar in evenwicht gebracht worden, de balans tussen hoofd en hart, binnenkant en buitenkant hersteld worden, zoals het in de tijd van de matriarchaten vanzelf gebeurde. De Academie richt zich op tien kennisvelden waaronder ‘leven en dood’, waarvoor we een vakgroep willen oprichten.

“Het is de bedoeling dat we geïntegreerde wetenschap gaan bedrijven. De vraag is momenteel: wie gaan er mee op deze weg, wie zien wat we doen? Uit allerlei hoeken, maar met name van de spirituele vrouwen en mannen, krijgen we ik veel ondersteuning en positieve reacties.

Wat is je droom?

“Een vreedzame en harmonieuze wereld, waarin mensen kunnen zijn wie ze zijn en vrouwen volledig gerespecteerd worden. Ik hoop dat Academie PanSophia mag groeien en bloeien en dat ik geïnspireerd word nog een hoop mooie boeken te schrijven. Ik hoop dat spirituele vrouwen en mannen zich met elkaar gaan verbinden. Want wijsgeworden mensen herkennen de wijsheid in Moeder Aarde als onderdeel van een wijze en intelligente kosmos. Het is belangrijk om je steentje hiertoe bij te dragen. De voorspelde tijd van Geest en Eenwording, individueel en collectief, komt eraan.

‘Van Sophia tot Maria’ door Annine van der Meer

ISBN 978 90 77408 55 1

Geesteren A3 boeken, 2008